

τοὺς κάνανε στρατιώταις γιὰ νὰ φυλάγουν τὰξι 'ς τὸν τόπο. 'Σ τὰ 73 διαλύθηκε αὐτὸς ὁ στρατός, καὶ μείνανε 'κεῖ. Εἶνε Μουσουλμάνοι, καὶ τοὺς λένε πλειὸ 'ξυπνοὺς ἀπὸ τοὺς ἐντοπίους.

15 'Οκτ. Μπαίνω 'στὸ σιδηρόδρομο καὶ πάγω σὲ μιὰ ἐξοχή, κοντὰ 'ς τὴ θάλασσα. Εἶνε 'ς ἓνα ψήλωμα πάνω, καὶ τὴ λένε Mount Lavinia. 'Ενα Ξενοδοχεῖο πάνω 'ς τὸν κρημνὸ, κι' ἀπὸ κάτω βοῖζουν τὰ κύματα. Τὸ φαγὶ ἐδῶ ὅλο ψάρι. Τὸ βράδυ γύρισα πίσω.

16 'Οκτ. Ζέστη 'ς τὸν Κολόμπο! Εἶπα λοιπόν, ἄς πάγω 'ς τὰ βουνά, νὰ δῶ καὶ μεγαλύτερες ἐξοχές. Μπαίνω πάλι 'ς τὸ σιδηρόδρομο, καὶ γιὰ δυὸ ὥρες περνούσαμε κάμπους καὶ λίμνες. 'Εκεῖ σπαίρνουν τὸ ρύζι. Τὸ μεταφυτεύου-

Πορτογάλλους, 'Εγγλέζους. Περίμενα λοιπὸν νὰ δῶ παλληκαράδες ἐδῶ πέρα· μὰ τοὺς βρῆκα ὅλους μικροκαμωμένους, λιγνοὺς, ψόφιοις. Ἡ ἐπαρχία τώρα εἶνε ἐγγλέζικη, καθὼς καὶ ὅλο τὸ νησί.

17 'Οκτ. "Αμα βγῆκα ἔξω, πῆγα ἴσια κατὰ τὴ λίμνη, καὶ περπάτησα γύρω. Περπατοῦσα 1½ ὥρα. 'Αληθινὸς παράδεισος! Τί πουλιά πλουμιστά, τί κελαϊδήματα, τί πεταλούδες, τί δένδρα καὶ λουλούδια, καὶ τί πλῆθος ἀπ' ὅλα αὐτὰ τὰ φυσικὰ στολίδια! Πρωτῶ ἓνα ξένο τί εἶνε ἐκεῖνο τὸ παράξενο χτίριο ἀντίκρυ, καὶ μοῦ λέει πῶς εἶνε τὸ παλάτι τοῦ τελευταίου βασιλιᾶ τοῦ Κάντυ. Πήγχινε νὰ κρημνισθῇ, τὸ διορθώσανε οἱ 'Εγγλέζοι καὶ τὸ κάμανε Βιβλιοθήκη.

1600 στύλοι ἐκ γρανίτου· εἰσὶν ἀρχαίου ἀνακτόρου.

νε, ἀνοίγουν χανδάκια, κ' ἀφίνουν τὸ νερὸ μέσα. Τὸ ρύζι μένει πνιγμένο μέσα τὸ νερὸ γιὰ μερικὲς ἡμέρες, ὕστερα ἀνοίγουν τὸ χανδάκι καὶ πᾶγει τὸ νερὸ παρακάτω.

Σιγὰ σιγὰ ἀνεβαίναμε τὸ βουνὸ τώρα. Μεγάλη ἀλλαγὴ 'ς τὴ θερμοκρασία. Ὁ ἀέρας ἐλαφρότερος. Ὅσο ἀνέβαινα, τόσο μοῦ θύμιζε τὴν Εὐρώπη, ἂν καὶ 'ς τὴν ἐνάτη μοῖρα. Ὡς καὶ τὰ κουνούπια λείψανε 'δῶ πέρα! Τὸ βράδυ βράδυ φθάσαμε 'ς τὸ Κάντυ, μικρὴ, καλοφωτισμένη, καὶ ὡμορρη πόλι. Πηγαίνοντας 'ς τὸ Ξενοδοχεῖο βλέπω μιὰ μεγάλη λίμνη 'ς τὴ μέση τῆς πόλεως. Ἦτανε καὶ φεγγαρι, κ' ἔκαμα ὄρεξι νὰ σταθῶ· μὰ ἤμουν κουρασμένος καὶ τραβήξα.

Κάντυ ὀνομάζεται καὶ ἡ ἐπαρχία. Αὐτὸς ὁ τόπος εἶχε δικό του βασιλιᾶ ὡς τὰ 1820. Ἀπ' τὰ 1600 πολέμοῦσε Ὁλλανδέζους, Γαλλοὺς,

'Εκεῖ ποῦ περπατοῦσα μέσα 'στὸν ἥλιο, πλακῶνεϊ μιὰ συννεφιά κι' ἀρχινᾷ μιὰ βροχὴ ἀπ' ἐκεῖνες ὅσες τροπικὲς. Ἡ ταραχὴ ἤϊτανε τρομερή. Οὔτε ἀστραπὴ οὔτε βροντὴ. Ὡς ποῦ νὰ πάγω κάτω ἀπ' ἓνα δένδρον, ἐγείνα μουσκίδι. Κι' ὡς ποῦ νὰ πάγω 'ς τὸ Ξενοδοχεῖο ν' ἀλλάξω, καλωσύνεψε πάλι!

18 'Οκτ. Πήγαμε νὰ δοῦμε τὸ Μοναστήρι τῶν Βουδδιστῶν, μαζὺ μ' ἓναν ἄλλον ταξειδιώτη. Ἦτανε βράδυ, ὅτι ἄρχιζε ἡ λειτουργία τους. Τρομπέτες καὶ καμπάνες ὅσες θέτε. Σὰν ἐμπήκαμε μέσα, πιάσθηκε ἡ ἀναπνοή μας ἀπ' τὴ βώχα τοῦ λαδιοῦ ποῦ καίχανε 'ς τὰ καντήλια τους, κι' ἀπὸ μιὰ βερειὰ μυρωδιὰ γιασουμιού. Τὸ γιασουμί εἶνε τὸ ἱερὸ τους λουλούδι. Δίνει μιὰ πεντάρα, παίρνεις ἓνα δεματάκι καὶ τὸ προσφέρνεις 'ς τὸν Βουδδα γιὰ κερὶ. Οἱ πα-